

Prvá kapitola

Pred tromi rokmi

„**N**o konečne ma naša slávna kráľovná prijala,“ Lennox Darkmorthová vošla do komnát kráľovnej Naelly, vládkyne kráľovstva Pendragon a jej najlepšej kamarátky.

Mladá kráľovná stála uprostred izby, obskakovali ju krajčírky a upravovali jej dlhú fialovú róbu. Nádhernú, stvorenú pre vládkyňu. Dlhé biele vlasy mala prehodené cez plece a neustále si nimi prechádzala prstami, ako to robila už od malička. Presne takto ju jej najlepšia kamarátka poznala, večne vyparádenú, s rukami vo svetlých prameňoch.

Naella sa usmiala a odhalila dokonalé rovné biele zuby. „Lennie!“ zvýskla a vykročila ku kamarátke. Hoci mala stáť rovno a nehýbať sa, krajčírky mlčali, pokorne stiahli ruky, sklopili zrak a čakali.

Lennox vstúpila priateľke do náručia a obe sa dlho objímali. Po hodnej chvíli sa od seba odtiahli. Nevideli sa skutočne dlhý čas, keďže kráľovná mala neustále veľa povinností. Celé týždne strávila v najväčšom prístavnom meste Asheia, oproti ktorému sa nachádzal Ostrov Saany, patrónky Pendragonu, kde sedemnásťročnú Naellu pred rokom korunovali. Odkedy jej na hlavu oficiálne položili korunu, strávila v Sirathe len krátky čas. Každého nového pendragonského panovníka totiž po korunovácii čakala dlhá cesta, počas ktorej navštevovali dôležité sídla kráľovstva, aby sa stretli so svojím ľudom, ktorý im prisahal vernosť. Cesta sa vždy začínala a končila na Ostrove Saany,

kde boli korunovaní a zároveň pochovaní všetci panovníci. Bolo to posvätné miesto Pendragonu.

„Nevidela som ťa veky! Pozrime sa na teba. Stále mrzutá, čiernovlasá a neupravená. Nezmenila si sa.“ Naella sa zasmiala a vrátila sa späť medzi tri krajčírky, ktoré sa opäť pustili do práce.

Lennox s úsmevom pokrútila hlavou a začala sa prechádzať po obrovskej miestnosti. Komnaty tvorila miestnosť s posteľou, predsieň so sedačkami prepojená s menšou jedálňou, dvere vedúce do kúpeľne a ďalšie do obrovskeho šatníka. Okrem toho, rovno oproti vchodu viedli presklené dvere na menšiu terasu. Presne takto si to Lennox pamätala. Ani po korunováci Naella nezmenila svoje komnaty, hoci jej otec, bývalý panovník, mal oveľa väčšie. Už ako dieťa ospevovala krásne dvojposchodové komnaty svojich rodičov, kam aj napriek tomu, že bola princeznou, nemohla vojsť len tak bez pozvania. Teraz patrili jej matke a ona jej nechcela vziať to posledné, čo jej ostalo, keď už prišla o manžela, synov a titul kráľovnej. Naella sa preto často cítila previnilo.

Oči jej padli na dekorácie. Malé biele sošky v tvare ženských postáv, dlhý obraz so zamrznutou krajinou, zrkadlo s čiernym rámom plným ornamentov, do ktorého sa pozrela a rukou si uhladila čierne vlasy rozfúkané ľadovým pendragonským vetrom.

„Nie som neupravená, len pri tebe vždy vyzerám ako kydač hnoja. Veď sa na seba pozri. Vlasy máš snáď ešte belšie, bezchybnú pokožku a dokonalé šaty.“ Mávla rukou na kamarátku, ktorá ju sledovala svetlými očami.

„Kam sa chystáš?“ pokračovala Lennox.

Naella prekrútila oči. „Nechodíš snáď medzi ľudí? Zajtra je v paláci ples.“

„Pri akej príležitosti?“

„To oznámim zajtra na ples.“ Kráľovná opäť vystúpila spomedzi krajčirok a zamierila k stolu, na ktorom mala položený vysoký pohár

na stopke s krvavočervenou tekutinou vo vnútri. Odpila si a pohľadom ďalej sledovala kamarátku. „Nedostala si pozvánku?“

Lennox pokrútila hlavou a podišla k Naelle. Vytrhla jej z ruky pohár a odpila si. Trpká tekutina sa jej rozliala v ústach, a keď prehltila, vyschlo v nich a tvár jej zahorela. Ešte pred pár rokmi vypili čokoľvek, čo sa im podarilo potiahnuť z kráľovskej zbierky, no teraz si Naella zjavne potrpela na kvalitu.

„Určite som ťa pozvala.“ Naella si vzala pohár a dopriala si poriadny dúšok. „Poviem slúžke, nech ti donesie pozvánku.“ S pohárom v ruke sa vybrala k dverám, vedľa ktorých trčali zo stropu tri tmavé laná. Potiahla za ľavé. Nič sa nestalo, no Naella sa otočila a vrátila sa medzi krajčírky. „Myslela som si, že o tom vieš, preto som ťa zavola- la. Mám pre teba darček.“

„Darček?“ Lennox usadená na gauči sa okamžite vystrela a usmiala od ucha k uchu. „Aký darček? Prečo mi dávaš darček?“

Vtom však ktosi zaklopal na dvere.

Do miestnosti vstúpilo mladučké nenápadné dievča.

„Prines od Jarrah pozvánku. Tuto moja kamarátka,“ ukázala na Lennox, „žiadnu nedostala, takže jej ju odovzdám osobne.“

„Áno, vaša výsosť.“ Dievčina sa uklonila a odišla z miestnosti.

„Takže,“ Lennox sa napila, položila pohár na stôl a vyskočila na nohy. „Počula som slovo darček, no nič tu nevidím.“ Pomalými krokmi mierila ku kamarátke. „A veľmi sa teším, pretože dávaš najlepšie darčeky.“

„Lebo som kráľovná a môžem si to dovoliť.“ Naella mávla rukou. Luskla prstami tesne pri tvári jednej z krajčírok. „Dones tie šaty,“ prikázala.

Chudučké dievča zmizlo za dvojkridlovými dverami a vrátilo sa s veľkou čiernou krabicou.

Lennox si vzala škatuľu od krajčírky, ktorá sa pokorne vrátila k práci, položila ju na hebký gauč a otvorila veko.

Onemela. Vnútri boli dokonalé šaty čiernej farby ako stvorené pre ňu. Lennox prešla rukou po kamienkoch, ktoré vytvárali podobné vzory ako mali Naelline šaty. S úsmevom sa na kamarátku vrhla a potom sa utekala obliecť. Z izby vyšla ako pravá žena, žiadne vychudnuté dievča bez kriviek. Obtiahnuté šaty s rozparkom na jednej strane odhaľovali výrazné kľúčne kosti. Dokonalo k nim pasovali jej havranie vlasy.

„Sú krásne,“ zašepkala a dlaňami prechádzala po látke. Hľadela do zrkadla a nemohla sa na seba vynadívať.

Naella sa postavila vedľa svojej kamarátky a jednou rukou ju objala okolo pása. „Pozri, sme ako sestry.“ V šatách s rovnakým vzorom a podobne vysokými postavami tak naozaj vyzerali. Len vlasy mali úplne rozdielne. Kým kráľovná mala netypickú bielu, ktorá žiarila ako mesačný svit na nočnej oblohe, Lennox zdobili rovnako dlhé tmavé kadere. Ako noc a mesiac.

Niektó zaklopal.

„Áno?“ zvolala Naella a natočila sa k dverám.

Do miestnosti znova vošla slúžka a čosi niesla v ruke. So sklopeným pohľadom podala svojej panovníčke zvitok.

„Ja, kráľovná Naella z rodu Amaranthine, pozývam ťa, Lennox Darkmorthová, na môj ples.“ Veľavýznamne podala zvitok kamarátke, ktorá sa smiala nad Naellinou vtipnou vážnosťou.

Odstránila kožený pás s kráľovskou pečatou a roztvorila zvitok. Očami zbežne prešla po úhľadnom čiernom písme s miestom a časom konania. „Takže sa nedozviem, prečo takto narýchlo usporadúvať ples?“ Lennox sa opatrne usadila, odložila zvitok na stôl a vzala si svoj pohár.

Naella sa vrátila na miesto a mávla na krajčírku, ktorá jej z najbližšieho stolíka podala víno. „Ak by ti tvoja matka odovzdala poštu, vedela by si o ňom už dávno.“